

Kolekcja japońskich wierszy śmierci

Dominik Matusiak

Kolekcja japońskich wierszy śmierci

Dominik Matusiak

Wydanie 1, 2022 r.

Wydawnictwo Eclipse, Zgierz

ISBN 978-83-964183-4-0

Wprowadzenie

Wiersze śmierci (jap. "jisei no ku") stanowią rodzaj krótkiej poezji (liryki), charakterystycznej dla kultury Japonii, mającej na celu wyrażenie kwintesencji życia. Pisane były przed śmiercią lub na długo przed nią. Przyjmowały najczęściej formę tanka (odmiana waka), kanshi lub haiku. Tradycja pisania wierszy śmierci wywodzi się z buddyzmu Zen. Ich treść wypełniona była zadumą, refleksją. O śmierci zwykle nie pisano wprost, tylko metaforycznie (np. zachód słońca, jesień). Zbliżone do jisei no ku są europejskie epitafia oraz chińskie i koreańskie wiersze śmierci.

Polecana literatura uzupełniająca:

Marek Has, "Japońskie wiersze śmierci", 2004 r., Wydawnictwo Miniatura, Kraków

Yoel Hoffmann, "Japanese death poems: compiled with an Introduction and commentary", 2018 r., Tuttle Publishing

Wybrane wiersze śmierci

Kinei

Jesienne kwiaty mej modlitwy
kryją w sobie
nasionka raju

Koha

Odkładam pędzelek
by porozmawiać z księżycem
osobiście

Masahide

Mój dom spłonął
I nic już
nie zasłania księżyca

Nandai

Tylko śmierć zna spokój
Życie jest
jak rozpuszczający się śnieg

Retsuzan

Tej nocy kiedy zrozumiałem
że świat jest jak kropla rosy
Przebudziłem się ze snu

Seisa

To ciało bezużyteczne
niczym ostatnia śliwka
na drzewie

Saikaku

W tym złudnym świecie
dwa lata za długo
oglądałem księżyc!